

רע"פ 555/19 - משה ברששת נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 555/19

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקש:

משה ברששת

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי בירושלים ב-עפ"ג 62790-03-18 מיום
11.10.2018 שניתן על ידי כב' השופטים ר' כרמל, כ'
מוסק ו-ש' רנר

בשם המבקש:

רפאל פריג'

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (השופטים ר' כרמל, כ' מוסקו-ש' רנר) בעפ"ג 62790-03-18 במסגרתו התקבל ערעורה של המשיבה על קולת העונש שהוטל על המבקש בגזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (השופט ש' הרבסט) בת"פ 11797-09-14 ות"פ 56649-11-11 מיום 28.2.2018.

בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו של המבקש, והשית עליו עונש של 10 חודשי מאסר בפועל חלף עונש של 6 חודשי מאסר שהוחלט כי ירוצו בדרך של עבודות שירות שהטיל עליו בית משפט השלום.

2. המבקש הורשע, על יסוד הודאתו, ב-7 עבירות של ניכוי תשומות בלא שיש לגביהן מסמך כאמור בסעיף 38

עמוד 1

לחוק מס ערך מוסף התשל"ו-1975 (להלן: החוק), וזאת במטרה להתחמק מתשלום מס, לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק; עבירה אחת של ניכוי מס תשומות ללא מסמך בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 117(ב)(5) ו-117(ב)(3) לחוק; ו-5 עבירות של הפרת חובה לתשלום המס המגיע לתקופת הדוח התקופתי עם הגשתו, לפי סעיף 118 לחוק יחד עם תקנה 23(ב)(1) לתקנות מס ערך מוסף, התשל"ו-1976. כן הורשע המבקש במסגרת תיק שצירף באי-הגשת דוח במועד ואחריות מנהלים לפי סעיפים 216(4) ו-224א לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש].

3. בתמצית ייאמר, כי על פי הנתעובכתב האישום, המבקש ביצע את עבירות המס המצוינות לעיל באמצעות שתי חברות בהן שימש מנהל פעיל בתקופה הרלוונטית. כתב האישום מונה 9 אישומים, במסגרתם מתוארים מעשים שהתבצעו לאורך תקופה ארוכה במטרה להתחמק מתשלום המס.

עוד עולה מכתב האישום כי במסגרת אישומים 1-4 ניכה המבקש תשומות מבלי שיש לגביהן מסמך במספר הזדמנויות שונות, בסכומים מצטברים של 1,411,645 ש"ח. במסגרת אישומים 5-9 הפר המבקש את החובה לתשלום המס המגיע לתקופת הדוח התקופתי עם הגשתו, בסכומים מצטברים של 2,456,897 ש"ח.

4. בגין ביצוע עבירות אלו, ולאחר בחינת תסקירי שירות המבחן, גזר בית משפט השלום כאמור על המבקש עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות; עונש של 5 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור על אחת העבירות בהן הורשע; וכן קנס בסך 40,000 ש"ח.

5. המשיבה ערערה לבית המשפט המחוזי על קולת העונש תוך שטענה כי העונש שנגזר על המבקש לא מבטא כראוי את הפגיעה הקשה שנגרמה כתוצאה מביצוע העבירות בערך השוויון בנשיאה בנטל המס, את הפגיעה בקופה הציבורית ואת מדיניות הענישה הנהוגה.

6. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורה של המשיבה והחמיר את עונשו של המבקש כמפורט לעיל. בפסק דינו, שקל בית המשפט המחוזי לקולא את נסיבותיו האישיות של המבקש, הודאתו במיוחס לו, האחריות שלקח על המעשים וכן את שיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן.

מנגד, שקל בית המשפט לחזמרא את חומרת המעשים ונסיבות ביצוען, לרבות העובדה כי "העבירות בוצעו בתחכום ובתכנון וכללו יסוד אקטיבי של מרמה". כן ציין בית המשפט המחוזי כי עבירות מסוג זה מחייבות הטלת ענישה מרתיעה.

לבסוף קבע בית המשפט המחוזי כי העונש שנגזר על המבקש בבית משפט השלום "אינו מבטא איזון ראוי של מכלול שיקולי הענישה, לרבות הרתעת הרבים והרתעת היחיד", ועל כן, גזר את עונשו כאמור לעיל.

7. מכאן הבקשה שלפניי, במסגרתה טוען המבקש כי שגה בית המשפט המחוזי משקיבל את הערעור והחמיר בעונשו באופן שעליו יהא לרצות 10 חודשי מאסר בפועל וזאת בהיותו לא מיוצג על ידי עורך דין, בניגוד להוראות סעיף 15 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: חוק סדר הדין הפלילי).

כן טוען המבקש כי פסק דינו של בית המשפט המחוזי ניתן בהיעדר הנמקה מספקת.

8. דין הבקשה להידחות.

9. הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים ונדירים במסגרתם מעוררת הבקשה סוגיה עקרונית בעלת חשיבות ציבורית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש או כאשר מתעוררים שיקולי צדק ייחודיים, לרבות חשש מפני עיוות דין.

כך גם כאשר בקשת רשות ערעור מופנית בעיקרה כלפי חומרת העונש שנגזר על המבקש, ובקשה שכזו תתקבל רק במקרים בהם העונש חורג באופן ניכר ממדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים.

10. הבקשה שלפניי אינה באה בגדריאמות המידה האמורות, אינה מעלה כל סוגיה עקרונית, וממוקדת כולה בנסיבותיו האישיות של המבקש. כמו כן, העונש שהושת על המבקש הולם את חומרת מעשיו, ואינו חורג ממדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים.

11. מעיון בפסק דינו של בית המשפט המחוזי ניתן ללמוד כעולה מהאמור לעיל כי נסקרו מכלול העניינים הרלוונטיים ובית המשפט עמד על החומרה שיש לייחס לעבירות המס החמורות שהמבקש ביצע.

בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה שיש לייחס לעבירות המס כדוגמת אלו שביצע המבקש (ראו לדוגמא: רע"פ 3446/18 חרחש נ' מדינת ישראל (19.6.2018)).

אמנם על המבקש הושת עונש מאסר בפועל ללא שהלה היה מיוצג על ידי עורך דין, אך זה נעשה בהתאם לחריג המנוי בסעיף 17 לחוק סדר הדין הפלילי.

מעיון במערכת נט המשפט עולה כי הסנגוריה הציבורית שוחררה מייצוג המבקש בהחלטת בית המשפט המחוזי מיום 21.6.2018, ואילו הלהסירב מפורשות לייצוג למרות שידע על האפשרות להחמרת עונשו כך שירצה את מאסרו מאחורי סורג וברזל.

אין לי אלא להפנות לאשר נאמר על ידי המבקש, וזאת כעולה מפרוטוקול הדיון מיום 12.9.2018:

"אני מבקש לייצג את עצמי שכן עו"ד קסטל מבקש סכום גבוה לעניין הייצוג. אני מבין את דברי בית המשפט, שמבקשים להחמיר בעונשי ואני צפוי למאסר בפועל. אני מבין את דברי בית המשפט שמציע למנות לי סנגור מטעם הסנגוריה הציבורית ואני מעדיף לסיים את העניין בעצמי וללא סנגור".

12. יוצא אפוא, כי אין לקבל את השגותיו של המבקש כי בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו שלא כדין.

13. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ממילא נדחית גם הבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר.

14. המבקש ירצה את עונשו כאמור בהחלטת בית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, כ"ט בשבט התשע"ט (4.2.2019).

ש ו פ ט
